

njihovega dela rodil diplomu, tega niso pričakovali. Saj je društvo še tako mlado, komaj v povoju, pa je že doseglo tako lep uspeh.

Peter Rešetar rešetari.

Položaj? Položaj je dober, položili smo jih menda za stalno, ležijo sicer še ne pri miru, pa bodo že zaspali naših političnih sovražniki.

Le vkup, le vkup uboga gmajna! S temi laskavimi besedami je vabil Dobovišek, da bi Slovenecem dokazal, da je Maček — Slovenec, Hrvat pa, da je Maček — Hrvat. Spravil jih je tja za Pilštanj in ljudje so šli, da bi videli Mačka. Njega pa ni bilo, niti pošte ni poslal, tako, da sedaj ne vedo, ali je Slovenec ali Hrvat.

Usoda hrvaškega vprašanja. Preje so Srbi stavili hrvaško vprašanje, pa je Maček molčal. Sedaj pa Hrvatje stavijo vprašanje, pa Srbi molčijo. Sporazum bo res težek.

Pohorje tudi v Srbiji. Pohorci so se podali tudi v Srbijo, da tamkaj nasejejo svoje pohorske punktacije. Ker pa doll jako dobro uspeva tobak, so dobili šnofovca, da jih bo od samega kihanja konec.

»Zbor« je dovoljen! Ker je JNS začela silno pejemati, mora pa vendar biti kaka opozicija, je vlada dovolila drugo JNS, to je Jugoslovansko narodno stranko, ki jo vodi Ljotič. Slovenski bojevniki, ki so sedaj prešli k Mačku,

se že zopet obračajo. V bodoče ne bomo več rekli, da si nestalen, kakor aprilsko vreme, ampak kakor Vidmarjevi veterajnarji.

Ne na desno, ne na levo, ne naprej in ne nazaj, in vendar gre — kaj je to? Povem prihodnjič, ko dobim poročilo iz Abesinije.

Tudi Hodjeru je treba dovoliti stranko! Zaradi sankcij je padla trgovina z jajci v Italiji. Ker je g. Hodjera že navajen, da ga z jajci obmetavajo, je nujno potrebno, da se tudi njemu dovoli stranka, da bo de mogoče kaj jaje prodati!

Spomenik socijalistu Topaloviču. Te dni so postavili spomenik jugoslovanskemu socijalističnemu vodju Topaloviču. Spomenik ga kaže, kako se v svojem elegantnem avtomobilu pelje mimo delavskih barak v Narodno banko.

Povsod zmagujemo! Tako piše »Delavska politika« na prvi strani, na drugi strani pa naroča, da je socijalistična stranka na Angleškem izgubila 24 mandatov.

Opredeljen! Tudi na Hrvaškem so otroci razdeljeni na dve stranki: ena za Italijane in druga za Abesince. Pa je vprašal nekega kmeta sinko: »In za koga si ti?« Odgovoril mu je: »Pa znaš, da sam za Mačka!«

Jeftič se bo poboljšal? Te dni smo čitali, da je bil Jeftič pri patrijarhu Varnavi. Ker je ostal tudi na večerji, je to znamenje, da se je dobro spovedal, treba je le, da se bo tudi poboljšal! Moral bo pa tudi dati nazaj ukradene glasove.

Martinova nedelja za novo bogoslovnico!

Maribor, 9. 11. 1935.

Od leta 1928, ko se je proslavila 700-letnica ustanovitve lavantinske škofije, je postala Martinova nedelja, ki jo praznuje Cerkev vedno na nedeljo po godu sv. Martina, za Lavantince dan molitve, dan propagande in dan nabiralne akcije za novo bogoslovnico v Mariboru.

Polnoštevilno zbrani dekani so dne 10. maja 1928 ob proslavi 700letnega obstoja lavantinske škofije v družbi številno navzočih sobratov, vpričo sedaj že rajnega škofa dr. Andreja Karlina in celokupnega stolnega kapitlja enodušno sklenili, da hočejo zastaviti vse svoje sile za pozidavo novega primernejšega bogoslovja v Mariboru, ki naj bo viden spomenik 700letnice lav. škofije! Svoj projekt so postavili pod zaščito presv. Srca Jezusovega, saj: »Ako Gospod hiše ne zida, zastoj delajo, ki jo zidajo« (Ps. 126, 1).

Zamisel nove bogoslovnice je bila sprejeta od Lavantincev s splošnim odobravanjem. Zbirke za novo bogoslovnico, ki so se prirejale po župnijah zlasti na Martinovo nedeljo in v njeni osmini, so bile od Boga blagoslovljene, tako da je rastel bogoslovni sklad od leta do leta.

V letih gospodarske stiske in pomanjkanja denarja je začel sicer dotok prostovoljnih prispevkov za novo bogoslovnico močno usihati, a navzlic težkim časom je doslej zbrana že ena tretjina sredstev, potrebnih za zgradbo novega bogoslovnega doma. Vzglede sv. škofa Martina, ki je kot vojak podaril prezebajočemu ubožcu polovico svojega vojaškega plašča, je pridobival bogoslovnemu skladu v Mariboru vedno novih požrtvovalnih src, ki so na be-

sedo Odrešenikovo: »Blagor usmiljenim, ker usmiljenje bodo našli«, pritrkali sebi, da so mogli postati dobrotniki in ustanovniki nove bogoslovnice.

Sedaj je po prizadevanju prevzvišene g. knezoškofa dr. Ivana Jožefa Tomažiča stavbišče za novo bogoslovno poslopje zagotovljeno in pridobljeno. Presojajo in pregledujejo se pa še predloženi načrti za novo zgradbo, ki bo odgovarjala po svoji notranji razdelitvi in ureditvi zahtevam sedanjega časa za vzgojne in učne zavode, — brez dragocenega in nepotrebne luksusa. Ko bodo te in druge potrebne predpriprave končane, se bo začelo zidati poslopje, ki bo predvidoma moralo služiti stoletja svojemu namenu.

Daš gospodarska stiska prav nič ne popušča, so se tudi letos razposlale p. n. župnijskim uradom nabiralne pole v prepričanju, da bodo gg. dušni pastirji po svojih župnijah uspešno organizirali običajni dinarski dan, ker zamisel nove bogoslovnice se vsled gospodarske stiske ne sme ne odložiti in ne opustiti.

Lavantinski duhovniški naraščaj, ki se dnevno spominja pred Evharističnim Kraljem v svojih molitvah živih in rajnih dobrotnikov in pospeševalcev novega bogoslovja, zasluži za dolgo dobo svoje priprave na duhovniško službo, primernejšega in bolj solnčnega zavoda, kakor je sedanji, ki je postal pretesen.

Od letošnje Martinove nedelje naprej se bo brala vsak teden za dobrotnike nove bogoslovniške zgradbe ena sv. maša kot prošnja, da Bog poplača vsak dar z nebeškim in zemskim blagoslovom.

Vsem cenj. naročnikom,

katerim je že pošla naročnina, bomo v prihodnji številki priložili položnice ter prosimo, da po njih poravnajo naročnino, da ne bo treba ustavljati pošiljanja lista. — »Slovenski gospodar« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din, za četrto leta 9 Din.

Uprava.

Uganka v St. Michan.

Ze nekaj let si belijo znanstveniki glave z majhno ter neznatno cerkvico St. Michan v revnem delu irske prestolice Dublin. Nobeden drugi kraj na celnem svetu ne nudi tolike zagonetke nego ta hram božji, pod katerem je grobnica. V grobnici počivajo razni mrličji, nekateri so umrli celo pred pol tisočletjem, v odprtih krstah. Izpostavljeni so zraku ter vsem vremenskim vplivom, pa ne segnijo ter ne razpadejo. Ne gre za okostnjake brez mesa, ampak so se ohranila telesa povsem neizpremenjena.

Pogled na odprte krste je nekaj posebnega in bi se dal primerjati samo z muzeji, v katerih so shranjene egipčanske mumije.

Videti je ogromno telo vojščaka iz 12. stoletja, ki je padel v boju krog Dublina. Še danes je vidna velika rana v prsni, skozi katero je prodrila puščica v srce. Razne brazgotine po rokah in po telesu dajo sklepati, da se je rajni v življenju veliko pretepeval ter bojeval.

Na drugem mestu počiva v odprti krsti križar, ki ima po tedajni navadi noge eno čez drugo. Kronika grobnice pove, da se je udeležil drugega križarskega pohoda (1147—1149). Par let po vrnitvi je podlegel v vojni prestanemu pomanjkanju. Na glavi je poznati brazgotino od rane, katera mu je bila prizadjana s sabljo.

Starejši nuni manjkata desna roka in leva noga, kateri so morali revi odrezati, ker sta ji ta dva uda zmrznila v premrzli samostanski celici.

Uganka je, kako so se vsa ta telesa ohranila. V grobnici ni nikakega duha ali smradu po truhobni. Na skrivnosten način se mumificirajo v grobnici telesa kar sama od sebe brez vsake človeške pomoči.

Drugo čudo te grobnice je, da se je naselilo po njenih obokih nešteto pajkov, ki se tamkaj očitno dobro počutijo.

Prinesli so že v grobnico vse mogoče kulture bakterij (malih in s prostim očesom nevidnih glivic) in po preteku par dni ni bilo o njih ne sluha in ne duha. Položili so v grobnico kose živalskega mesa. Mesto da bi bili začeli gniti, so se počasi posušili in postali trdi liki usnje.

Doslej znanost kljub velikemu prizadevanju ni znala dognati, kaj, kako in zakaj se pretvarjajo telesa v grobnici cerkvice St. Michan v Dublinu kar sama od sebe v mumije.